

sten har en helt privat, egen definition af forsigtighedsprincippet?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jamen det var dog et dejligt spørgsmål, jeg fik fra fru Helga Moos. Det er jo sådan, at når man er herinde som politiker, så ønsker man at kæmpe for noget. Og Rio-forsigtighedsprincippet er nu engang den mindste fællesnævner, som en brydsom verden kan blive enig om, det må vi tage udgangspunkt i. Enhedslisten vil bidrage – vi har ikke så mange kræfter, men vi vil da give vores beskedne bidrag – til, at det forsigtighedsprincip bliver gjort bedre. Sådan er det.

Og til hr. Hans Christian Schmidt: Når vi ikke har problemer med denne afgift i forhold til sociale spørgsmål og sådan noget, så er det simpelt hen, fordi der findes alternativer til pvc. Der er gode muligheder for at gå i gang, og derfor så er vi ganske ivrige efter ikke blot at støtte denne grønne afgift, men også at få den gjort endnu højere og få fjernet hullerne.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak til de tilbageværende ordførere og også dem, der har været nødt til at forlade salen, for en meget engageret og en meget spændende debat. Det er om ikke første gang så i hvert fald en af de allerførste gange, vi har brugt denne form, og jeg synes, at det har været en god debat. Det har også gjort, at vi har fået, om jeg så må sige, alle de miljøaspekter frem, som er nødvendige, for at Folketinget har det tilstrækkelige beslutningsgrundlag, når man skal træffe beslutningen om de afgiftsforslag, som regeringen har lagt frem.

Der er sagt meget allerede i debatten. Jeg har bidraget inden debatten med min redegørelse til udvalget, som redegør for de strategier, regeringen forfølger på dette område, og mine synspunkter har i øvrigt været godt forsvaret her i dag af regeringspartierne ordførere og også af ordførerne fra Enhedslisten og fra Socialistisk Folkeparti.

Jeg tror, at én af årsagerne til, at der på dette punkt her er så stor spredning i synspunkterne eller rettere sagt så stor polarisering i synspunkterne, hænger sammen med den farlighedsvurdering, der ligger til grund for partierne's holdning. Har man det synspunkt, at der ikke er nævneværdige problemer ved pvc; har man det synspunkt, at farligheden af ftalaterne

indtil videre kun er en usikker videnskabelig hypotese, ja, så er det klart, at så kommer man til det synspunkt, at så må alle andre synspunkter veje tungere til end de rent miljømæssige.

Har man derimod det synspunkt, at pvc, når det optræder som affald, er farligt affald; at pvc i kraft af en række af de tilsætningsstoffer, der anvendes, er problematisk, og at det så vidt muligt skal holdes væk fra affaldsstrømmene og substitueres dér, hvor det kan ske med fornuft, ja, så ønsker man naturligvis en aktiv handling fra samfundets side for at minimere problemet. Og har man den opfattelse, som vi i regeringen har, at der er en reel risiko knyttet til ftalater, og at vi måske her står over for en gruppe stoffer, som på lang sigt kan udgøre en reel sundhedsrisiko i samfundet, ja, så er det nødvendigt allerede nu at gøre noget.

Problemet ved de borgerlige partiers alternativ til regeringens handlingsplan her i dag er efter min mening, at vi jo faktisk har fulgt deres råd i mange år, forsøgt med forskning, udvikling, oplysning, samarbejde med virksomhederne, frivillige aftaler, uden at det har givet de resultater, vi havde håbet på. Og derfor ville man, hvis man gjorde det, som de borgerlige partier har anbefalet os at gøre her i dag, alene forlænge perioden, hvor man ikke tog effektive skridt til at løse problemerne.

Der er et enkelt synspunkt, som jeg har lyst til at gøre lidt ud af, og det er spørgsmålet om, hvorvidt det er klogt, at Danmark, som man siger, går enegang i forhold til resten af EU. Jeg vil bare minde om, at i mangfoldige tilfælde har det, at et enkelt land, ofte Danmark, er gået i front, betydet, at Europa-Kommissionen efterfølgende ofte med direkte lån af den model, vi har brugt, har taget initiativer og dermed sørget for, at der kom fælles regler i hele EU.

Så det er ikke, om jeg så må sige, fjendtligt over for det europæiske samarbejde, at enkelte lande påtager sig en lederrolle og går i front. Tværtimod er det det, der er med til at sætte gang i det europæiske samarbejde, og vi har da heller aldrig hørt nogen bebrejdelser fra Kommissionens side over, at vi fra dansk side har taget denne førerrolle.

Det er klart, at de måske ikke nødvendigvis er enige i alle vores forslag, men selve det, at vi prøver at gå foran og i vores samfund, hvor vi også har en meget dygtig industri på området, søger at finde frem til nogle løsninger, der så efterfølgende kan overføres til hele det europæ-